



**ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ**

Εικοστόν και δεύτερον αριθμούντες χρόνον  
 'στην κλεινὴν ἐδρεύομεν γῆν τῶν Παρθενῶων.

'Ἐνηκκόσκα και χίλις κί' ἑπτά,  
 εὐτυχίας παντοῦ και λεπτά.

**Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ενδιαφέροντα πολῦ.**

**Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ.**

**Συνδρομὰ γιὰ κάθε χρόνο—δὲ κτὼ φράγκα εἶναι μὲνο.**

**Γιὰ τὰ ξένα ὄμιος μέρα—δὲ κτὼ φράγκα και τὸ χέρι.**

Δεκατρεῖς μῆνός Γενάρη,  
 κάθε μῦθα σὺν παντ' ἀρι.

Πούτος ἐδόμηθηα πάντα κί' ἐνηκκόσκα,  
 ἐκλογαῖς και μπάλοι και συμπάντα τόσα.

**Τοῦ Παρθενῶου χοροῦ  
 καθ' ὅλα ζῶηρός.**

Δὲν μ' ἀρέσουν μάχις πλέον,  
 μήτε λόγγις κί' αἵματτα,  
 δὲν μ' ἀρέσουν Βασιλέων  
 νικηφρα στέμματα.

Θέλω μὲ Πινδάρου λόρα,  
 Φασουλῆ μου γεραρέ,  
 ν' ἀναπνέω σὲ κερε  
 τῶν χορευτῶν τὰ μέρα.

Νὰ ξεγῶνα και Κουβέρνα  
 και κουβένταις κουτουροῦ,  
 και ν' ἀνέβῃ κάθε φτέρνα  
 μίς' στοὺς γύρους τοῦ χοροῦ.

'Ὀ ! δὲν μ' ἀρέσει κί' ἡ μάχη πλέον,  
 μήτε κί' ἡ λόγγη και Κρούωμνα αἶμα,  
 λόγγη ἐκείνης θέλω τὸ βλέμμα  
 κί' αἶμα τὸ χεῖλος τὸ ραδινοῦ,  
 κί' εἰς βάθῃ πτερόπουν και λυσσαλέον  
 νὰ πάλη στήθεθ ἐρατεινοῦ.

Δὲν μ' ἀρέσουν ἐπικλήσεις σὲ προγῶνον μῆματα  
 κί' ὕπερ γῆς Μακεδονίας τόσα ξεφρονήματα,  
 μήτε ῥόβα Μακράθων,  
 μήτε θούρα Τυρταίων,  
 μήτε κόντιος ἀγῶνα  
 και προσπαθειῶν ματαίων.

Δὲν μ' ἀρέσουνε κί' οἱ Στόλοι,  
 δὲν μ' ἀρέσουν κί' οἱ Στρατοί,  
 μήτε θέλω πῆλ την Πόλι,  
 ποῦ Σουλτάνος τὴν κρατεῖ.

'Στὴν Περικλέτου φωνάζω : Δώρα,  
 σ' ἀφίνω, εὐόγα, μὴ μὴ λησμονεῖς...  
 εἶπα κί' ἐκείνη κλίνει τὸ γόνυ,  
 γιὰ τοῦμοῦ λεί, μαρὶ θερμὲ ;  
 και μὲ φοβέρας ἡ γηράκ Σινύρα  
 θέλει' στὸν μάλο νέλλῃ μ' ἐμὲ.

Μόνο θέλω σὲ μὲ σάλα,  
 προσφιλις Ξυλοκαυκάλα,  
 νὰ σκοτώω τὸν καιρο  
 μὲ τρικουβερτο χορὸ.

Γιὰ τοῦ κράτους τὴν ἀντάρη  
 νὰ μὴ δίνω μὲ πεντάρα,  
 νὰ μὴ ἐρωτῶ γιὰτί,  
 κί' ὁ χορὸς καλὲ κρατεῖ.

Φ.— Νέος σωτήριος ἀγῶν  
 μᾶς ἀναγγέλλετ' ἐκλογῶν,  
 κί' ἀρχίσανε τραχέματα και τρέχουν ψηφοθήραις,  
 και σὺ γὰρ τοῦτοι, Περικλῆ, χαμπαρί δὲν ἐπῆρες.

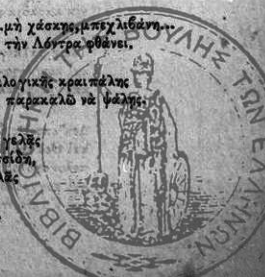
Νὰ χορεύουν ἐκετ πέρα  
 τὰ φουστῆμα τοῦ συρμοῦ,  
 ὅσα τρέχουν κάθε μέρα  
 μέσα στην ὁδὸν Ἐριοῦ.

Καλλιφρονῆς, Ζυγομαλῆς... μὴ χάσκει, μπυλιθῆναι  
 σὲ λίγο κί' ὁ Γενναῖος ἀπὸ τὴν Δόντρα φῶνας.

Π.— Δὲν θέλω, τὴν συγλήνησιν ἐκλογικῆς κρασιπάλης  
 και τὸν χορὸ τοῦ Παρθενῶου παρακαλῶ νὰ ψάλλῃς.

Τῆς Ρεβέκκας νὰ γεραίρω  
 και καθένα καβαλιέρο,  
 και νὰ κᾶνω κοπιμῆντα  
 και σὲ ἑλλάς με πατιέντα.

Φ.— Ἐσὺ ρεμδαῖζεις και γελάς;  
 μὲ τοὺς χοροῦς, κισσιῶν,  
 κί' ὁ κύριος Ζυγομαλῆς  
 ἐπῆγε' στὸ Μενίδι.



Και εὖ γὰρ αὐτὴ τὴν ἐκλογὴν πρέπει νὰ πῆς τὰ δέοντα...  
 Π.— Τὸν Πρόεδρον τοῦ Παρνασσοῦ κούττω τὸν Τυμολόοντα...  
 μαζὶ μὲ τὴν Πριγκίπισσα χορεύει τὴν Σοφία...  
 γὰρ δὲς; καὶ κάποια, Φασουλιῆ, ποὺ μοιᾶζει τὴν Παφία.

Φ.— Ἐσὺ καὶ πάλι τσαμπουνῆς  
 γὰρ μπάλου, τραχογιάνη,  
 κι' ὁ κύριος Καλλιφρονᾶς  
 'στὸ Λόβεσι πηγαίνει.

Ἐσὺ περὶ τὴν χειμωνιᾶ  
 μὲς 'στὰ κερὰ καὶ πάλι,  
 καὶ μὲς 'στὴν τόση παγωνιᾶ  
 τρέχουν γὰρ ψήφους ἄλλοι.

Ἀφιερόνεις καὶ ψυχὴ  
 καὶ πνεῦμα γὰρ τοὺς μπάλου,  
 καὶ τὴν πατρίδα τὴν φτωχὴν  
 τὴν παρκαίτεις 'στουὺς ἄλλου.

Γι' αὐτὸ πατρίδος ἀμοιβὴν καμμίαν μὴν ἐλπίζεις...  
 Π.— Ἰδοὺ κι' ὁ Σάξ-Ματίνγγεν ἀνευ τῆς Πριγκίπισσας,  
 Πριγκίψ δημοφιλέστατος, τοῦ Καίτζερ γαμπρός...  
 Φ.— Καλλιφρονᾶς, Ζυγομαλάς, καὶ τράβα παραμπρός.

Π.— Ὁ Μπαλατζιῆς, βρε Φασουλιῆ,  
 μετὰ τοῦ Σάξ συνομιλεῖ.

Μὰ κι' ὁ Λάμπρος κι' ὁ Κοκκίδης, ποῦχουν λόγια μετρη-  
 μέ τὸν Σάξ συνομιλοῦν, [μέντα,  
 καὶ δὴ ξένικς μοῦ γελοῦν  
 καὶ μὲ βλέπουν δλοέντα...

Φ.— Τὸν κακό σου τὸν καιρό...  
 Π.— Τὸν Κοροϊάτη 'στὸ χορὸ  
 δὲν τὸν βλέπω, στραβοκάνη...  
 μὰ ποῦ νᾶναι; τί νὰ κάνη;

Φ.— Δὲν τοῦ μένει πᾶς καιρός,  
 Περικλέτο, γὰρ λανοβίδες...  
 ἔχει γίνε σοβαρός  
 κι' ἔτσι, μᾶς φωνάζει, παίδες.

Ἄλλοτε κι' αὐτὸς θαρρῶ  
 'στουὺς χοροὺς ἠτινοβόλει,  
 τὴν ἀντίο 'στὸ χορὸ...  
 τὰ Στρατεύματα κι' οἱ Στόλοι  
 τοῦχουν δώσει σοβαρό.

Τώρα πᾶς Μακεδονία,  
 τώρα μέθος κι' ἀγωνία  
 γὰρ καράβια καὶ στρατοῦς.

Τώρα σάλπιγγα σημαίνει  
 καὶ κουράγιο δὲν τοῦ μένει  
 καὶ γὰρ μπάλου περιτούς.

Δὲν μπορεῖς, βρέ, νὰ λατρεύης  
 καὶ Θεὸ καὶ Μαρμωναῖ,  
 πολυάσκολος νὰ βεθεῖς  
 καὶ συγχρόνως νὰ χορεύης  
 καὶ ν' ἀπλώνης τραχανᾶ.

Ἔστωσαν αὐτὰ πρὸς γνώσιν τῶν συμπολιτῶν καὶ σοῦ  
 κι' ἂν ὁ Κόντης δὲν προσῆλθε 'στὸν χορὸν τοῦ Παρνασσοῦ,  
 μὰ τὸν κάνουν κατὶ φίλοι νὰ χορεύῃ 'στὸ ταψί,  
 κι' ὁ χορὸς αὐτὸς τῶν φίλων ἀληθῶς τὸν ἀνοψοῖ.

Π.— Μὰτε κανένας Ἰπουργὸς δὲν ἤθεε κοστανάτος.

Φ.— Δουλεζαῖς μὲ φροντίαι, Περικλιῆ, καὶ μόθου γὰρ τὸ κρά

Π.— Δοιοπὸν μὲ μαῦρα κούτταξ τὴν Ἀναγνωστοπούλου, [τος.  
 μὰ μὲ τὰ μπλε κιαλάριος καὶ τὴν Νικολοπούλου.

Φ.— Κλέτες τὴν πόρτα, Περικλιῆ, γιὰτὶ θαρρῶ πὼς μπάζει.

Π.— Νὰ σὰν Νεράϊδα κάτασπρη κι' ἡ δεσποινὶς Τομπάζη.

Φ.— Ἐληάραρος,  
 Κορδόναρος.

Π.— Βαλοάραρος,  
 Μπιστόναρος.

Φ.— Τῆς Λόντρας Γενναδίαρος.

Π.— Σκασιός, μὴν εἶσαι φλόκρος.

Φ.— 'Στὸ Καλλιφρονᾶ πηγαίνω... μ' ἔπιασ' ἐκλογῶν κινία...

Π.— Κούτταξ, μορῆ, τὴν Πίπρη ἀπὸ τὴν Καλλιφρονᾶ,  
 ποῖναι δεσποινὶς νταρτανά  
 κι' ἀληθῆς Ἀμερικάντα.

Μὰ κάλτσαις ἀσπραῖς προχρᾶει κι' ὀλόμαυρο παποῦτσι...

Φ.— Γι' Ἀμερικάνικαις καὶ χοροῦ δὲν δίνω πᾶς κουκουτσι.

Π.— Παραίτα τὰ πολιτικὰ  
 κι' ἔς σὲ φλογίζουν οἱ χοροὶ ..  
 κι' ἡ Βερμπούλου μὲ λευκὰ  
 προβαίνει βερπολιγερῆ.

Φ.— Ἐρχεται κι' ὁ Γεννάδιος 'στῆς δόξης τὸ ρημάδι.

Π.— Παραίτα τὸν Γεννάδιο καὶ κούττα τὸν Γεννάδη,  
 ποῦ διευθύνει τὸν χορὸ μετὰ τοῦ Κρίτσα κι' ἔλλων...

Φ.— Ἐρχεται κι' ὁ Γεννάδιος 'στῶν ἐκλογῶν τὸν σάλον.

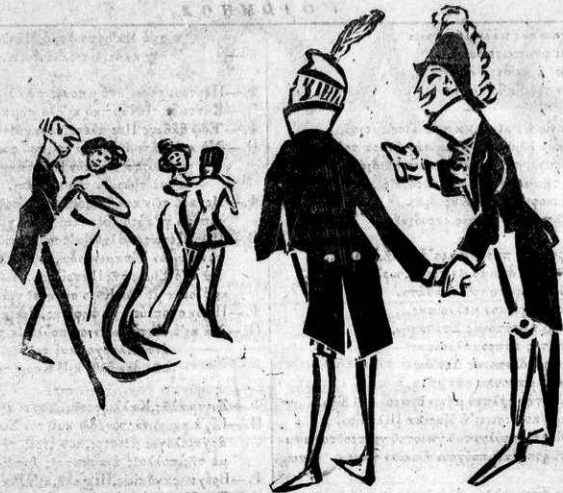
Π.— Τὴν Κοιτογρανῆ κούτταξ τοῦ Ναυτικοῦ τοῦ Πίπη,  
 μὰ κι' ὁ Παρασκευόπουλος τῆς Δημαρχίας λείπει,  
 ποῦ πῆγε, βρέ, μὲ τὸ σταυρὸ  
 τοῦ Παναγιῶ Τάφου  
 'στῶν Ἀνακτόρων τὸν χορὸ...  
 προβαίνει κι' ἡ Ζωγράφου.

Ἄλλ' ὅμως τὴν ἀνέφερα 'στὸ Παλατιοῦ τὸν μπάλου,  
 κι' ὅσαις ἐχόρεψαν εἶπε δὲν θὰ τῆς ξαναψάλλω.

Φ.— Ἄλλὰ θαυμάζω κι' ἀπορῶ  
 γιὰτὶ δὲν ἤθεε 'στὸ χορὸ  
 κι' ὁ κύριος Πρωθυπουργός, ποῦ βράζει σὰν Ἡρακλεισιον...  
 ἰδοὺ τὸ μέγα ζήτημα καὶ νταῖς ντι κουέστιον.

Π.— Δὲν φαίνεται πολὺ καλά,  
 ζυλένε πατριώτη...  
 μὲ μπλε προβαίν' ἡ Τσουκαλιῆ,  
 ποῖναι 'στὸ πάκερ πρώτη,  
 κι' ὁ Πελοπίδας μετ' αὐτῆς,  
 ἀπὸ τοὺς πρώτους χορευτῆς.

Φ.— Ἄσπρο γὰρ τὸν Γεννάδιο θὰ ριζῶ μονοκούκι,  
 μὰ τί τοῦ κάπνισος κι' αὐτοῦ  
 νὰ βάλω κἄλλη βουλοῦτο,  
 κι' ἀπὸ τὴν Λόντρα νὰ βρεθῆ μέσα 'στὸ Κρικεκούκι,  
 'στὸ Σπάτα κι' 'στὸ Κορωπί  
 γὰρ τῶν Ρωμῶν τὴν προκοπὴ;



- Π. — Κότταξ, δρέ θάλακ, μιά...  
ξένη νάσαι κ' εν Ρωμιά ;  
Της ελπίς της τό μαυράδι  
στέλλει ζωτανούς στον Άδη.
- Φ. — Τήν Έλπί και τό Κορδόν  
φέλε πάλι, κουφισθόν.  
Τρως χαράμι τό ψωμί.  
Νά μέ ρόζ κι' ή Χαρκιμή.
- Π. — Έν όνόματι του νόμου  
γίνου πάλι ψηροθήρας...
- Π. — Κόττα και τήν Οικονόμου,  
μία δεσποίνα της Σύρας,  
μ' άνδρ' αξιωματικό  
μέσα στο μηχανικό.
- Φ. — Άσπρο του Ζυγομαλά,  
του Ζυγών άλώσεις λύνει...  
Π. — Δέν κυτάξεις, μπουγκαλά,  
μέ τή ρόζ και τήν Βελλίση ;
- Φ. — Μές' στο χορό του Περνακού με φέρνεις με τό ζόρι.  
Π. — Κι' ή Βαθανάκου με λισκά, του Ζηκαρίου κόρη.  
Φ. — Κι' άγιά για τόν Καλλιφρονά τόν σέβρο μου θέ θγάλω.  
Π. — Κι' ή Χέλιμη με τά πράσινα ζωογονεί τόν απόλο.  
Κι' ό Χερτουλάρας είν' έδώ και δέν τόν είδ' άνόμα...  
παι του πόκερ όμιλει  
και δεσκιόει, Φασουλά,  
πως άληθής συγκίνηση είναι νά κάνης χρώμα.
- Φ. — Τήν έπιλογή μη λιπομονής...  
Π. — Νά κι' ή Καρκιπούνη δεσποίνα,  
τρέ ντιστεγιά κορίτσι,  
κι' ή νόσταμας Βαίτοπ.
- Φ. — Νέος για ψήφους σαματάς  
και νέο καρδοκτύπος...

- Π. — Τήν Κοτογιάννη δέν κυττάς,  
τήν άδελφή του Πίτη ;
- Φ. — Κυτάξω φιλοσοφικός τας τόσας χορευτριάς.  
Π. — Όρίστε κι' ή φιλοσοφία, κυρία της Μαρίας.  
Φ. — Ένθουσιώ με τήν χαράν της μετ' όλιγον νίκης.  
Π. — Ίθου κι' ή Λύδερς με λευκά, κυρία της Άλίκης.  
Φ. — Θέλω για τόν Γεννάδιο κάθε γρωστό νά πιάσει.  
Π. — Κι' ή δεσποίνας ή Μπακλατζή, κυρία της Άνάσσης.
- Φ. — Έλγάρκος, Κορδόνκος, και ρίχνε κουμπουριάς...  
της Λόντρας ό Γεννάδιος δέν έχει κουμπουριάς,  
και θάκανε πολύ καλά νά καθεται' σ' άνάγ' του...
- Π. — Στή Γαλαρία με λευκά κι' ή δεσποίνας ή Στράτου.
- Φ. — Δέν πρέπει ν' άδιαφορής  
έν είσαι πατριώτης...
- Π. — Κι' ό Μιλτιάδης ό Πουρής,  
σπουδαίος Πειραιώτης,  
τέ σαματάς Πρόεδρος και δρέττας μοχλός...  
Φ. — Μού φαίνεσαι, δρέ Περικλή, χωρατάς της σχολός.
- Π. — Της Κακλαμάκου κύτταξ με τό δικό μου κιάλι,  
βάσω θεράν πως λέν τήν μά κι' Έλένη λέν τήν έλλη.  
Φ. — Με τά κοριττά σουδερψα και τάχεις σάν χαμένα.  
Π. — Βάσω, κι' έν πής' στήν Έκκλησιάζη προσκυνάει για' μένα.
- Φ. — Κάνε φιλάτη κεράλι,  
για ψήφους φοροαρία...  
Π. — Κι' ή Σκάντερ είναι, Φασουλά,  
΄ψηλά στή γαλαρία.
- Φ. — Πρέπει ν' άνοιξης τα σπατά  
του κάθε Παπουλάκου...  
Π. — Στρέψε, βλακέντις, ζερβά  
νά'δης τήν Ζερβουλάκου.

- Φ.— Σήκω και πάλι με μπουρί και φρούτωσε σανάι...  
 Π.— Τὴν Ἄννα δὲς τὴν λιγερή, τὴν τοῦ Γαβριηλίδου.
- Π.—Κι' ἡ δεσποινὶς ἡ Ράινκα, μὰ κι' ἡ Τισσαμενοῦ, κι' ἄλλαι, ποὺ λέμπουν' φηλά σὰν ἄστρα τουρανοῦ.
- Φ.— Ἐμπρὸς σ' τῆς κάλπικης, βρε παιδιάκι, μὲ τῆς μεγάλας τῆς καρδιαῖς...  
 Π.— Λευκοφορετ κι' ἡ Καρυδιᾶ...  
 Φ.— Σοὺ πρέπου' λίγαις καρδιαις.
- Π.—Νὰ κι' ἡ Ζιρού τοῦ παραλλῆ μεσ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικίς, καὶ μιά, ποὺ θέλει δέσιμο μὲ τρεῖς ζουρλομανθύαις.
- Φ.— Τοῦ Κορμάτι τοῦ σπαθῶτου νίκας λέγε μου μελλούσας...  
 Π.— Νὰ κι' ἡ δεσποινὶς Σταθατόου, κόρη τῆς ἀσπρομαλλούσας.  
 Νὰ κι' ἡ δεσποινὶς Δεσούλα μὲ δρὸ μάγουλα σὰν μῆλα.
- Φ.—Θέλω πάντοτε τὴν κάλπιν μόνον δνεῖρον τοῦ βίου...  
 Π.—Μὰ τί νόστιμο κορτίσι κι' ἡ Μαρίκα Πιλαβίου. Εἶναι κι' ἡ Μιχαλοπούλου τοῦ γνωστοῦ γιατροῦ τοῦ μὰ μὰ τὴ κυριαίς, τί κοπέλαις, ποὺ γουὸν ἡλικίαν γάμου. [μου,
- Φ.—Καλλιφρονᾶς, Ζυγομαλᾶς... διόλακρος σκιρτῶ...  
 Π.—Περθεύσα κι' ἡ κυρία σου μαζὶ μὲ τὴν Μυρτώ.  
 Φ.—Ψήφισα τὸν Γεννάδιο...  
 Π.— Νὰ μίαν σὰν κουρτέο.  
 Φ.—Χωρὶς κουμπάρους ἐκλογὴ δὲν πέρνει, Περικλέτο.  
 Π.—Βλέπω τὸν Ἄλφα Ραγκαδιᾶ, χορεύει τὴν Ἀλίαν.  
 Φ.—Τὼν ἐκλόων δ' στέφανος σ' τῆς κουμπάραις προσήκει.  
 Π.—Κι' ὁ Σπύρος Λάμπρος ἐν σιγῇ χορεύει τὴν Μαρίαν...  
 Φ.— Ὅρεῖλαις γὰρ τὴν ἐκλογὴ νὰ κἀνὴ φασάκια.
- Π.—Κλυθὶ μευ, ἀργυροτόξο, κι' ἐμὲ τὸν Παρνασίδην, δὲ Χρῶσπν ἀμφιδέβητας κι' ὀπίλαρον Λεβίδην, χορεύσασκας σ' τὸν Παρνασοῦ μεθ' ὧλων τῶν Πριγκηπιστῶν καὶ τῶν Μεγάλων Δουκιῶων.
- Φ.—Κανένας πρὸς ἀκούμπικρον τὴν ψῆρον τοῦ δὲν δίδει...  
 Π.—Ξοχίστηκε τὸ φρέμα τῆς κόρης τοῦ Λεβίδου, ἀν δὲ κανένας Ἰπουργὸς δὲν ἤλθε σ' τὸν χορὸν, μὰ τῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος εὐρίσκειται παρών.  
 Φ.—Ἀπὸ τὴν Λόντρα βουλητὴ δὲν θγκίνεις, πατριώτη.  
 Π.—Στὴ Γαλαρία, Φασουλῆ, κυττῶ καὶ τὴν Βουλκιώτη, μὰ βλέπω καὶ τῆς δρὸ Κανδρή...  
 Φ.— Καὶ μ' ἤκαν κλέφταις σ' τὸ μανδρὶ, κι' ἐσοφύρωσαν πρὸς τὸ παρὸν λὲ ντιαμὰν γτὲ λὰ Κουρόν.
- Π.—Ἰδοὺ κι' ὁ Νίκος Ἀξελῶς, ἀπ' τὸ Παρὶ φερμένο, συμμαθητὴς σου παλαιός, πολλὸ χαριτωμένο.  
 Φ.—Ἐκείνους ὅπου γνώρισκ' σ' τὰ παιδιὰ μὸυ χρόνια τώρα λευκοὺς τοὺς ἀπαντῶ γέρο παπποὺς μ' ἐγγόνια.  
 Π.—Καὶ τὸν Ἀποστολίδην μας χαίρεττες τὸν Πέτρο... καὶ τοῦτος δρᾶ σ' τὸν Παρνασοῦ μὲ φρόνησι καὶ μέτρο.  
 Νὰ καὶ μίαν, ποὺ σὰν ἀνθος εἰς ἐνὸς τοὺς ὧμους κλίνει,

κι' ὁ Μαθητόπουλος ὁ Μάνθος τῆς καθριλαίς διευθεῖναι.

- Φ.—Πέρτουν τόσοι σ' τὸ μπουρε σὰν λιμάρικα κοράκιμα...  
 Π.—Κύτταζε εἰ Νάυτικὸ κι' ὄλο σημαιοφοράκιμα.  
 Φ.—Ἐδὸς θῆδερρ; Περικλέτο, μοναχὰ τὴν Θεέλλα.  
 Π.—Νὰ καὶ κἀτὶ διπλωμάται, ποὺ φοροῦν μόνειλα.  
 Κύττα καὶ τὸν Πολιτάκη μὲ τ' ὠρατὸ τοῦ μουστέκι.  
 Φ.—Μεταξὺ τῶν καθβαλῆρων τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων τίποτα γι' αὐτὸν δὲν εἶπα σ' τὸν χορὸν τῶν Ἀνακτόρων.  
 Π.—Πῶς ἐξέγκας ἀλήθειαν σ' τοῦ χοροῦ τὸ πατριντὶ τὸν χρῆστον Ἐπαμινώνδα, τοῦ Φαλήρου τὸν Δαντῆ; Νὰ κι' ὁ Σίμος τῆς Πατριδος... τρώει μιά ζαμπὸν μεριδα κι' ὀλοῦνα μὲ τὸν Κύρο σὺζῆνται γὰρ τὴν πατρίδα.  
 Φ.—Ποῦν σκοπεύεις νὰ ψήφισῃ, Περικλῆ κατασουλολογάρτη;  
 Π.—Νὰ κι' ὁ Χατζημωκῆνοῦ, πούλθ' εἰς τῆς Μοδένης ἄρτι, ἀνθυπίαρχος καὶ τοῦτος... πῶς δὲν ἤλθε κι' ὁ Κομοῦτος;

- Φ.—Ζυγομαλᾶς, Καλλιφρονᾶς... πάει κι' αὐτὸ τὸ βράδυ.  
 Π.—Εἶχα καιρὸ γὰρ τὸν ἴδω καὶ τὸν Σωτηριάδην... ἀρχαιολόγος ἄριστος, ποὺ ξέρεῖ τὴν δουλαῖά του, μὲ τῆς πολλὰς ἀνακαρπὰς ἀσπρίσας τὰ μαλλιά του.  
 Φ.—Βρέεις ραγδιῶς, Περικλῆ, κι' ἤλθα χωρὶς ὀμπρέλα...  
 Π.—Τὴν Μπρέλλη τώρα κύτταζε, μὰ καὶ τὴν Ρ' βαμπέλα.  
 Φ.—Μοῦ λένε πῶς τὸ Σύνταγμα θὰ κατακτῆσθαι ῥάκος.  
 Π.—Πάντα σὰν τριαντάφυλλο κι' ὁ Τριανταφυλλάκος.  
 Φ.—Μὴν τὴν βαρρῆ; τὴν ἐκλογὴ κανένα παιγνιδάκι.  
 Π.—Βλέπω καὶ τὸν Νομάρχη μας, τὸν ρέκτιν τὸν Κονδάχη, μὰ βλέπω καὶ τὸν Κάισαρη τὸν ἀρχιμουσικεῖ.  
 Φ.—Ἄς πακιάσῃ ἡ μουσικὴ καὶ μὰρς ἐκλογικὸ.  
 Π.—Κύττα καὶ τὴν Καράλενα, μὰ καὶ τὸν Λουκορῆσο.  
 Φ.—Μὲ τοὺς φρουροὺς τῆς Θεμίδος οὐ θεμιτὸν νὰ παίζω.

- Π.—Θριάμβους ἄς ὀνήσωμεν καὶ ταύτην τὴν ἐσπέραν χορευτικὸν ὀμίλων, κι' ἔλα νὰ ρίξωμε κι' ἐμεῖς πρὸς τὴν ὠραιότεραν τῆς ἑριδος τὸ μῆλον.  
 Μὰ μίαν δὲν κατάρρα μες σ' τὸ χορὸ νὰ πέσῃ, καὶ σὰν τουμπάρη θηλικὸ δὲν ξέρεῖς πῶς μ' ἀρέσει.  
 Φ.—Ψήφισα, Περικλέτο μου, τῆς κάλπικης τοὺς σωτήρας.  
 Π.—Πολύτιμος κι' ὁ Περικλῆς, τοῦ Παρνασοῦ κλητήρας.  
 Φ.—Τοὺς Πρόεδροι τῶν Δυναμικῶν παρελίφεις, βρε κ' τῆνος.  
 Π.—Αὐτὸς ἐστὶν ὁ Τοκρπακτοῦφ κι' ὁ Τζάκων εἶν' ἐκεῖνος.  
 Φ.— Κι' ὁ Περικλέτος εἶσαι σύ μὲ σαγμαμάρα περισσή, κι' ἔγωμαι Φασουλῆς ὁ ἐλαῖς, ὅπου μὲ δέρνεις πῶς καὶ λᾶξ.

Καὶ παραθεῖσαι ποτιλλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τοῦ Ζαβιτοσάκου τοῦ γιατροῦ σπουδαία πραγματεῖα περὶ Σερπατῶν Ὑγιεινῆς ἐν γνώσει κι' αὐτοῦ γλωττία.

Νέον Ἡμερολόγιον τὸ Μεσσηνιακόν, ἔργον Τζαβίλα χρησμον καὶ ψυχγαγωγικόν.

Ἐλευσίς, ἐν ἑλλοῖς λόγους πολυῖδμων καὶ σοφῆ ἀληθοῦς ἀρχαιολόγου τοῦ Νι Φίλιου συγγραφή.